

Příloha č. 1 – Ukázka přepsaného rozhovoru č. 4 – muž, 25 let

1. Co pro Vás představuje pojem rodina?

„První věc, která mě napadla, jsou prostě lidi, který k sobě biologicky patří. Jakože jsou spřízněný a mají stejnou genetickou informaci, ale patří sem i takový ty adoptovaný děti. Na první dobrou bych řekl, že rodina je něco, co je prostě daný od přírody, a i když se ti to třeba nelíbí, tak rodinu si nevybíráš.“

2. Jaký je Váš názor na manželství?

„Objektivně to prostě beru jako nějaký legislativní akt, abych měl nějaký ty výhody z právního hlediska. Abych měl informace o zdravotním stavu toho člověka prostě, aby takový ty věci, co fungují v rodině, mohly fungovat i s nějakým cizím člověkem, co se týče právě nějakých právních aspektů. Subjektivně to pro mě znamená spíš něco negativního, kdy mám pocit, že je to něco, co by mě svázalo, co by mě jakoby připoutalo k jednomu člověku napořád, a asi mně to přijde jako děsivý. V současné době si moc neumím představit, že bych se takhle k někomu nechal připoutat. Já v tom nevidím žádný smysl kromě toho právního smyslu. A beru to tak, že pokud se ty lidi mají rádi, tak spolu můžou normálně fungovat, i když nejsou sezdáný, a nevidím v tom rozdíl.“

3. Co si myslíte, že vedlo Vaše rodiče k rozvodu?

„No, táta se odstěhoval, když mi byl asi rok. Příčinou myslím bylo, že to bylo založený na obecně obou dvou odlišném přístupu k životu, kterej je takovej urážlivej v tom smyslu, že když se ti něco nelíbí, místo toho, aby ses snažila s tím člověkem to vyřešit, tak se urazíš, nemluvíš spolu, no a ve chvíli, kdy se oba dva navzájem urazí a nemluví spolu... Prostě si nerozuměli. Mám z toho pocit, že ani jeden nebyl připravenej na ten opravdu dlouhodobej vztah.“

4. Kolik Vám bylo let v době rozvodu rodičů a jak jste se v této situaci cítil/a?

„No tak mně byly v té době skoro 2 roky, a jak jsem se cítil, fakt netuším. Máma vždycky vypráví, že jsem měl často nějakou nemoc, takže nevím. Ale jak jsem se cítil, fakt netuším.“

5. Jak nahlížíte na partnerské vztahy? Kolik vážnějších jste jich doposud měl/a?

„Jako na něco, co je pro mě těžko dosažitelný, co moc jako nevím, jak bych měl vytvářet. Je to pro mě taková jako záhadná věc, u který nevím, jak v ní fungovat, protože no jako vařím z vody, co se týče vztahů. Mám pocit, že moc nemám, kde se inspirovat, od čeho se odpíchnout. Jeden a půl. Jeden vztah byl takovej jako skutečnej, naprosto jasnej vztah a

ten půl vztah je takovej „it's complicated“. Ten první vztah byl opravdu založen na takový tý první lásce, kdy opravdu seš nadšená z toho, že máš konečně jako nějaký vztah a ještě nevíš, že ten vztah může skončit. To už se nikdy nebude opakovat, protože si budu vědom toho, že už ten vztah může skončit, kdy aspoň já jsem si toho poprvé vědom nebyl. Nebo asi jsem to jako věděl, že se to může stát, ale emocionálně jsem to vůbec takhle nevnímal.“

6. V čem si myslíte, že se ve svých vztazích od svých rodičů odlišujete?

Snažíte se např. něčeho vyvarovat?

„Ehm, no asi nejvíc, co mě napadá, že se snažím o věcech mluvit, protože právě jsem získal pocit, že ty největší problémy ve vztazích vyplývají z věcí, o kterých ty lidi mezi sebou nemluví. Takže když už, tak se přece jenom o těch věcech snažím mluvit, i když je to třeba nepříjemný, což neříkám, že se mi vždycky daří, ale snažím se o to. Přijde mi to lepší než o tom mlčet.“

7. V čem si myslíte, že Vás ovlivnil rozvod Vašich rodičů v oblasti vztahů?

„Jednak, že jako moc nevím, jak na ty vztahy jít. Neměl jsem, jak odpozorovat, jak funguje vztah mezi mužem a ženou. No prostě jako vztah. Je objektivně pro mě těžký se do těch vztahů nějak pouštět. Mám pocit, že jsem v nich nejistej. Nevím, jak se v nich zachovat. A ještě víc jako subjektivně mám pocit, že mě to ovlivnilo tím, že z nich mám větší strach, než by bylo asi normální, protože mám právě pocit, že vztah není něco, co přetrvá, ale že dřív nebo později skončí.“

8. Na jakých hodnotách se podle Vás zakládá funkční vztah?

„To je pro každého člověka jiný. Moje hodnoty jsou asi zase odvislé od toho, že mě ty vztahy trochu děsí, takže když už nějaký vztah, tak aby byl takovej jako velmi tolerantní v tom smyslu, že ve chvíli, kdy bych získal pocit, že ten druhý člověk se mnou jako chce ten vztah jako vytvořit, takovej ten těsný vztah, kdy spolu sdílíme všechno a trávíme spolu čas a plánujeme budoucnost a toto, tak myslím, že by mě to spíš víc a víc vyděsilo. Moje obraná reakce by byla „chci z toho utýct,“ což není dobrý pro budování vztahů, tenhle přístup, žejo. Objektivně si myslím, že právě ty nejlepší vztahy jsou založené na té blízkosti lidí vůči sobě, tak subjektivně sám za sebe to takhle nedokážu mít a mám to spíš nastavený na nějaký svobodě, toleranci.“

9. Máte obavu, že Vás jednou potká rozvod?

„Ani ne, protože ani nepředpokládám, že bych se oženil, nebo není to nějak můj životní cíl, za kterým bych směřoval. Pro holky je to asi důležitý, protože vždycky, když jsou nějaký seriály americký, kdy se počítá, že se na ně budou koukat všichni, tak právě taková ta úlitba těm ženám, že skoro vždycky na konci řady je tam buď svatba nebo nějaký těhotenství nebo

něco takovýho. To je přesně to, co vnímám, že ženy chtějí, a já to takhle jako vůbec nevnímám. Nebojím se toho, že bych zažil rozvod, protože ani nemám představu, že si někoho vezmu.“

Příloha č. 2 – Ukázka přepsaného rozhovoru č. 6 – žena, 24 let

1. Co pro Vás představuje pojem rodina?

„Uskupení, který jsme si nevybrali, ale musíme ho chránit. Než jsem navštívila psycholožku, tak jsem si myslela, že za rodinu se musí bojovat až do krve, že je to tvoje povinnost. A teď už vím, že se za každou cenu nemusím snažit a že do toho nemusím dávat tolik síly, kterou mi nikdo nevrátí. Od té doby o rodině přemýšlím jinak. Člověk by řekl, že je to věc, kde se cítíš doma, která by tě měla přivítat po každém otevření dveří, ale já to tak nemám. Máma je pro mě rodina. Máma je asi jeden ten prvek, kterež tu rodinu začíná, ani to není táta, kterež k tomu jako přispěje, aby ses narodila, ale máma to drží všechno.“

2. Jaký je Váš názor na manželství?

„Kdybychom byli vychováváni k tomu, abychom se k sobě chovali líp, tak by to mělo smysl, ale jelikož jsme v době, kdy si nikdo nevidí do pusy a neumíme si vážit jeden druhého, tak už je to nesmysl. Manželství je prostě to, co bylo, žejo, ne to, co je teď. Já osobně bych do manželství nešla, protože sama osobně si nejsem schopná představit, že bych měla někomu věřit. Moje babi se vdávala v šestnácti a měla tři děti, a i když je to starší generace, tak se v padesáti rozváděla a úplně ji to zruinovalo. Ona ani nepočítala, že by se mohlo něco takového stát. Nemyslím si, že potřebuješ lidi svázat papírem a majetkem, potom na konci se stejně nikdo nechová fěr.“

3. Co si myslíte, že vedlo Vaše rodiče k rozvodu?

„Určitě nevyzrálost, aspoň teda z fotrovo strany. Alkohol byl určitě dovršení toho. A taky nevěra, no. Táta je slabej, nestojí sám za sebe a nechá se snadno ovlivnit. Ona ho i strašně řídila jeho máma. Asi chtěli moc vyhovět všem, že se opravdu nezamysleli nad tím, co oni chtěli. Moje máma se bude znova vdávat. S Pepou je přes 17 let. Neberou se kvůli tomu, že by se milovali, ale z právního hlediska, majetku a tak. Je to papír no, nic víc.“

4. Kolik Vám bylo let v době rozvodu rodičů a jak jste se v této situaci cítil/a?

„Když mi byly tři, tak se začali hodně masivně hádat a on pil ve velkém. Podle mě je nesmysl, když někdo řekne, že malý dítě tomu nerozumí. Já už prostě ve 3 letech vím, když na sebe řvali, pamatuji si ty zvuky. Vím, co se v tu chvíli dělo, pochopila jsem to. Je mi dvacet čtyři a vím, co se stalo ve 3 letech. Nějaký vzpomínky si asi ukládáš, aby ses před nima potom uchránila, kdyby k tomu znova došlo. Takže řekněme v 5 letech. Ona s ním byla sedm. Já jsem vlastně do svých 3 let nemluvila, a to kvůli němu.“

5. Jak nahlížíte na partnerské vztahy? Kolik vážnějších jste jich doposud měl/a?

„Žádná důvěra v chlapy. Začala jsem pozdě randit, nechtěla jsem navazovat citový ani intimní vztahy. Vadilo mi to. Partnerský vztah je pro mě hodně velký špatný a už po roce se necítím dobře. Chřadnu, zajídám se, nesnáším se, nechci být v jeho blízkosti. Já si ani nemyslím, že si někoho vezmu. A jo, možná je to z toho manželství, jak můj fotr ukázal, jak odpornej dokáže bejt. Měla jsem tři vztahy vážnější. Do toho jsem jich dvanáct jen měla, no. A zjistila jsem, že mi i vyhovuje, že se jako nemusím vázat a mám něco jenom na udržení svých potřeb a pak si jedu domů.“

6. V čem si myslíte, že se ve svých vztazích od svých rodičů odlišujete?

Snažíte se např. něčeho vyvarovat?

„Snažím se nebejt jako můj táta, ani vizuálně. Strašně moc mě uráží, když mi někdo řekne, že jsem podobná tátovi. To je, jako bys vzala nůž a ryla mi do kostí. Nepiju, nebudu kouřit, nikdy nebudu chodit na zábavy, nebudu dělat ostudu ani nic obscénního, nemůžu. Fort byl věčně na plech. Asi se nechci tak bezhlavě vzít. Nechci se připoutat k někomu cizímu, nechci tak naivně věřit. Blbý je, že jsem po nich agresivní, to nezměním.“

7. V čem si myslíte, že Vás ovlivnil rozvod Vašich rodičů v oblasti vztahů?

„Jo, naprosto. Nedůvěřivá, hodně odtaziťá, špatný zapadávání do kolektivu. Čím víc se hádali a neposlouchali mě, tím víc já pochybuju, že by mě vůbec někdo mohl pochopit. Chlastání ne, kouření ne. Chlapi jsou špatný, no. Další věc je, že za boha nemůžu mít partnera, kterej by měl modrý oko. Táta je má modrý.“

8. Na jakých hodnotách se podle Vás zakládá funkční vztah?

„Důvěra, nebejt tak nenažranej. Problém je ten, že teďkons se víc lidí řídí tím, že máš život jenom jeden, tak si vyhod' z kopýtka, a už ty hlavní kvality jdou úplně mimo. Všichni spolu mají sex a zrazují jeden druhýho. Nemají potřebu někomu přinést kytku nebo udělat dobrej den. Prostě sex a odejít. Takže dobrej vztah... Chyby jsou vítaný. Nikdo není bezchybný, ale tak, aby si to člověk uvědomil, a ne aby to udělal podruhý. Asi je taky hodně špatně budovat pár na základě toho, že na tebe ten člověk zbyde.“

9. Máte obavu, že Vás jednou potká rozvod?

„Ne, protože se nikdy nevdám. Ve světle toho, co se stalo, jsem až moc až abnormálně posedlá tím, abych neriskovala. Nepřipadá v úvahu. A hlavně to je bitka, to potom tolik věci vyplývá na povrch právě na tom konci. Ten charakter člověka poznáš, až když se dějou ty hnusný věci. Já bych se nikdy nevdala.“